

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX00FOX45
prvotní identifikátor

odbor dozoru a kontroly veřejné správy
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21

Č. j. MV- 11809-8/ODK-2010

Praha 11. října 2010
Počet listů: 5

Vážený pan

**Podnět k zahájení dozorových opatření vůči městu Ostrov - sdělení
Ministerstva vnitra**

Ministerstvo vnitra, odbor dozoru a kontroly veřejné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“), jakožto správní orgán příslušný dle § 123 a násl. zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“), k výkonu dozoru nad činností obcí v samostatné působnosti, obdrželo dne 22. září 2010 Vaše podání, v němž opakovaně žádáte o zahájení dozorových opatření Ministerstva vnitra vůči městu Ostrov, a to konkrétně ve věci obecně závazné vyhlášky města Ostrov č. 2/2009, o pravidlech pohybu a chovu psů ve městě Ostrov, a obecně závazné vyhlášky města Ostrov č. 3/2009, o místním poplatku ze psů, a to z důvodu rozporu těchto obecně závazných vyhlášek s antidiskriminačním zákonem (dále jen „podání“).

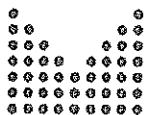
V podání odkazujete zejména na závěrečnou zprávu o šetření veřejného ochránce práv ze dne 10. září 2010, které je vedeno pod sp. zn. 2/2010/DIS/JKV. Ze stanoviska veřejného ochránce práv (dále jen „VOP“) vyplývá, že výše uvedené obecně závazné vyhlášky jsou nepřímo diskriminační, v rozporu s ustanovením § 3 odst. 1 zákona č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (dále jen „antidiskriminační zákon“). Žádáte o uplatnění dozorových pravomocí Ministerstva vnitra nad výkonem samostatné působnosti obcí tak, aby bylo upuštěno od diskriminace a aby byly odstraněny následky diskriminačního zásahu. Z postupu města Ostrov vůči Vaší osobě je patrné, že město nemá v úmyslu Vám náklady vynaložené na označení psa čipem uhradit.

Vypraveno

dne 18. 10. 2010

Poslan

2

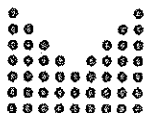
Obecně závazná vyhláška města Ostrov č. 2/2009, o pravidlech pohybu a chovu psů ve městě Ostrov (dále jen „OZV č. 2/2009“), v ustanovení čl. 4 stanoví povinnost trvalého označování psů. Chovatel je povinen každého psa staršího šesti měsíců, který je chován na území města, nechat trvale označit čipem nebo tetováním. Ustanovení čl. 4 odst. 2 OZV č. 2/2009 pak adresáty vyhlášky informuje o skutečnosti, že chovatel psa, který nechal psa označit čipem, může v daném roce uplatnit nárok na úlevu od místního poplatku ze psů, a to až do výše nákladů vynaložených na označení psa.

Obecně závazná vyhláška města Ostrov č. 3/2009, o místním poplatku ze psů, (dále jen „OZV č. 3/2009“), v ustanovení čl. 7 stanoví osvobození a úlevy od poplatku. Od poplatku se mimo jiné osvobozuje držitel psa, kterým je osoba nevidomá a bezmocná, jakož i osoba s těžkým zdravotním postižením, které byl přiznán třetí stupeň mimořádných výhod. Úleva od poplatku se v daném roce dále poskytuje držiteli psa, který nechal psa označit čipem, a to až do výše nákladů vynaložených na označení psa.

Cílem ustanovení o možnosti úlevy od místního poplatku ze psů je zejména motivovat chovatele psů, aby psy nechali trvale označit, a to konkrétně čipem, a přispěli tím ke kontrole a evidenci psů nacházejících se na území města, čímž dojde k eliminaci výskytu opuštěných psů. VOP ve své zprávě z 10. září 2010 konstatoval, že osoby se zdravotním postižením, které jsou od poplatku osvobozeny přímo ze zákona, však na sociální výhodu poskytovanou ostatním osobám nedosáhnou, protože jim nemůže být poskytnuta úleva od poplatku, který nejsou povinny platit. Dle VOP není možné identifikovat žádný legitimní cíl, jímž by bylo možné ospravedlnit opomenutí poskytnout výhodu ve formě kompenzace nákladů na označení psa i osobám se zdravotním postižením. V tomto VOP shledal nepřímou diskriminaci osob se zdravotním postižením v oblasti přiznání a poskytování sociálních výhod.

Aniž by Ministerstvo vnitra mělo v úmyslu polemizovat s právním hodnocením a závěry VOP o rozporu obecně závazných vyhlášek města Ostrov s antidiskriminačním zákonem, je Ministerstvo vnitra nuceno opakovaně konstatovat, že v případě OZV č. 2/2009 a OZV č. 3/2009 neshledalo důvody, které by jej opravňovaly k zahájení represivních dozorových opatření vůči městu Ostrov. K tomuto závěru nás vedly následující úvahy.

Ministerstvo vnitra vykonává na základě ustanovení § 123 a násl. zákona o obcích dozor nad vydáváním a obsahem obecně závazných vyhlášek obcí a usnesení, rozhodnutí a jiných opatření orgánů obcí v samostatné působnosti. Při výkonu dozoru Ministerstva vnitra je třeba v souladu s ústavními principy, které zaručují územním samosprávným celkům právo na samosprávu, plně respektovat ustanovení § 7 odst. 1 zákona o obcích: „*Státní orgány a orgány kraje mohou do samostatné působnosti zasahovat, jen vyžaduje-li to ochrana zákona, a jen způsobem, který zákon stanoví*“. Tato zásada je ostatně podrobněji rozvedena v usnesení vlády č. 1181 ze dne 18. října 2006, které je pro Ministerstvo vnitra taktéž

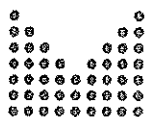
závazné. Dle přílohy č. 1 tohoto usnesení Ministerstvo vnitra přistupuje k uplatňování represivních dozorových opatření *pouze v případech, kdy takový zásah ochrana zákona zcela nepochybně vyžaduje.*

V daném případě OZV č. 2/2009 a OZV č. 3/2009 město Ostrov vyšlo vstříc držitelům psů s trvalým pobytem (v případě právnické osoby sídlem) na území města v tom smyslu, že ustanovení těchto vyhlášek koncipovalo tak, aby náklady na „chov psů“, které majitelům psů vzniknou na základě požadavků města, nepřesáhly v jednom roce náklady na označení psa čipem, popř. nepřesáhly běžnou výší městem vybíraného místního poplatku ze psů (v případě, že by částka vynaložená na označení psa čipem byla nižší, nežli výše poplatku). Tedy v případě, kdy držitel psa splní povinnost nechat psa trvale označit způsobem preferovaným městem Ostrov (tj. čipem, nikoliv tetováním), získá držitel v daném roce nárok na úlevu od místního poplatku ze psů. Osoby, které jsou (ať už přímo ze zákona anebo na základě OZV č. 3/2009) od místního poplatku ze psů osvobozeny, vynaloží v daném roce tytéž náklady na označení psů jako osoby, které osvobozeny nejsou. Třetí skupinu zde tvoří osoby, které nechaly psa označit pomocí tetování, neboť ty vynaložily náklady na označení psa, avšak na žádnou úlevu od místního poplatku nárok nemají.

Zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o místních poplatcích“), v ustanovení § 2 odst. 2 říká, že od poplatku ze psů je osvobozen držitel psa, kterým je osoba nevidomá, bezmocná a osoba s těžkým zdravotním postižením, které byl přiznán III. stupeň mimořádných výhod podle zvláštního právního předpisu, osoba provádějící výcvik psů určených k doprovodu těchto osob, osoba provozující útulek zřízený obcí pro ztracené nebo opuštěné psy nebo osoba, které stanoví povinnost držení a používání psa zvláštní právní předpis.

Ustanovení § 13b odst. 2 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon na ochranu zvířat“), dává obcím možnost stanovit obecně závaznou vyhláškou povinnost nechat trvale označit psy, kteří dosud označení nejsou, a to prostředky, které způsobují při aplikaci jen mírnou nebo přechodnou bolest, zejména tetováním nebo identifikací čipem. Takové označení provádí chovatelé psů na vlastní náklady, přičemž zákon na ochranu zvířat v tomto směru žádnou skupinu osob finančně nezvýhodňuje.

Na základě ustanovení § 14 odst. 2 zákona o místních poplatcích jsou obce oprávněny stanovit v obecně závazných vyhláškách mj. též úlevy a případné osvobození od poplatků. Město Ostrov zvýhodnilo („osvobodilo“ v daném roce od poplatku) taktéž jiné osoby, nežli ty, které jsou již zvýhodněny (osvobozeny) dle zákona o místních poplatcích. V situaci, kdy by město žádné osvobození od místního poplatku ze psů v obecně závazné vyhlášce nestanovilo a při vybírání a správě poplatku by se v této věci vycházelo pouze ze zákona, osoby ze zákona osvobozené by vynaložily totožné finanční náklady jako za stávající situace. V takovém případě by totiž všichni držitelé psů museli vynaložit náklady na trvalé označení psů, přičemž

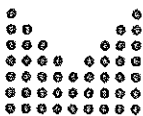
většina z nich (kromě osob ze zákona osvobozených) by musela v tomtéž roce zaplatit navíc ještě místní poplatek ze psů.

V případě, že by Ministerstvo vnitra uplatnilo své represivní dozorové pravomoci vůči ustanovení, na jehož základě k Vámi pocítované nepřímé diskriminaci dochází, tedy vůči čl. 7 odst. 2 OZV č. 3/2009, došlo by naproti tomu k finanční újmě u osob, které od místního poplatku ze psů osvobozeny nejsou a které vynaložily náklady na označení psa čipem (v dobré víře, že tyto o náklady bude následně městem snížena v daném roce požadovaná částka za místní poplatek ze psů). Teoreticky by tak v případě, že by došlo až ke zrušení předmětného ustanovení OZV č. 3/2009 Ústavním soudem, byla Vámi pocítovaná diskriminace odstraněna, avšak faktický stav by pro Vás zůstal nezměněn a nedošlo by ani k Vámi požadovanému „odstranění následků diskriminačního zásahu“.

Pokud jste i nadále přesvědčen, že předmětné obecně závazné vyhlášky města Ostrov jsou vůči Vaší osobě diskriminační, máte dle právního názoru Ministerstva vnitra k dispozici legitimní prostředek ochrany Vašich individuálních práv a oprávněných zájmů, a to v tomto konkrétním případě na základě ustanovení § 10 odst. 1 antidiskriminačního zákona, dle kterého *„dojde-li k porušení práv a povinností vyplývajících z práva na rovné zacházení nebo k diskriminaci, má ten, kdo byl tímto jednáním dotčen, právo se u soudu zejména domáhat, aby bylo upuštěno od diskriminace, aby byly odstraněny následky diskriminačního zásahu a aby mu bylo dáno přiměřené zadostiučinění“*. Prostřednictvím nezávislého soudu máte tedy možnost dosáhnout nejen upuštění od diskriminace, ale i odstranění následků diskriminačního zásahu, ke kterému by „pouhým“ uplatněním dozorových opatření Ministerstva vnitra nemohlo dojít.

Alternativním řešením by pochopitelně bylo, kdyby město Ostrov kompenzovalo osobám, které jsou osvobozeny od místního poplatku ze psů, náklady na trvalé označení psů jiným způsobem. V tomto směru však není Ministerstvo vnitra oprávněno na město jakkoli působit. Vy, jakožto občan obce, máte naopak možnost (kterou jste již v minulosti využil), uplatňovat svá práva zakotvená v ustanovení § 16 odst. 2 zákona o obcích, a to zejména právo podávat orgánům obce návrhy, připomínky a podněty (orgány obce je vyřizují bezodkladně, nejdéle však do 60 dnů a jde-li o působnost zastupitelstva obce, nejpozději do 90 dnů), právo požadovat projednání určité záležitosti v oblasti samostatné působnosti radou obce nebo zastupitelstvem obce a právo vyjadřovat na zasedání zastupitelstva obce svá stanoviska k projednávaným věcem.

Z výše uvedeného jednoznačně vyplývá, že v daném případě není splněna nezbytná podmínka dozorového zásahu Ministerstva vnitra a takový dozorový zásah je proto za současného právního stavu vyloučen, neboť nelze konstatovat, že ochrana zákona dozorový zásah zcela nepochybně vyžaduje. Na tomto místě je možné též poukázat na ochranu práv třetích osob nabytých v dobré víře a rovněž na skutečnost, že ani dozorovým zásahem Ministerstva vnitra by nemohlo být v plné šíři vyhověno Vaším požadavkům.

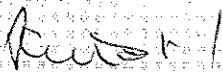

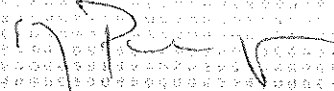
MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

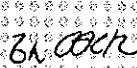
Závěrem lze shrnout, že Ministerstvo vnitra po vyhodnocení Vašeho podání a po důkladném zvážení všech relevantních skutečností neshledalo důvody, které by jej opravňovaly k uplatnění dozorových opatření vůči městu Ostrov. S Vaším požadavkem na upuštění od diskriminace a odstranění následků diskriminačního zásahu Vám doporučujeme obrátit se na soud.

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru

Vyřizuje: Mgr. Jitka Kuřátková
tel. č.: 974 816 479
e-mail: jkuratkova@mvcv.cz

5